

ner saaledes, at de vilde blive tilbøielige til at gaa ind derpaa. Det er den ligefremme logiske Følge af det ærede Mindretals Paa-stand, og der bliver saa kun tilbage at opkaste det Spørgsmaal, hvorfor da Regjeringen ikke gjorde noget Stridt for at gjøre denne Prøve, efter at Dpløsningen var fket og havde faaet det ventede Udfald, thi der blev jo ikke gjort noget virkeligt Forsøg i saa Henseende. Et Forsøg paa at tilveiebringe en Forstaaelse under de Forhold, hvorunder man arbejdede i 1881—82, var jo ikke at vente, før man kom til et Fællesudvalg; men et saadant blev ikke tilveiebragt. Nu siger det ærede Mindretal i sin Betænkning, at det er aldeles urimeligt at paa-lægge Regjeringen noget Ansvar for, at den ikke havde foranlediget et Fællesudvalg paa det Tidspunkt, i August 1881, at det laa ganste udenfor Regjeringens Opgave. Dette er ogsaa en ny Opfattelse. Ganste vist vide vi jo, at den meget ærede Regjering har ingen Indflydelse her i Thinget, kan ikke lede dette Thing til at tage Beslutning om et Fællesudvalgs Nedsættelse eller Ikke-Nedsættelse, — i saa Henseende gjør den selv sig vist ikke den mindste Illusion, — men til- lige at afgive den Erklæring, at den end ikke i Landstthinget er istand til at faae sin Billie gennemført saaledes, at Planen for Dpløsningen i det Hele kunde blive gennemført, at man kunde se, hvilket Indtryk Dpløsningen havde gjort — det vilde dog være forekommer det mig, at statte Regjeringens Indflydelse i det andet Thing for ringe. Mindretallet udtaler i sin Betænkning en ganste mærkelig Opfattelse, idet det endog synes, at han vilde opfatte det som et Myn- dighedsmisbrug af Regjeringen, om den for- søgte at gjøre sin Indflydelse gjældende i det andet Thing i en saadan Retning. Saa vidt ere vi altsaa komne i Opfattelsen af, hvilken Pligt en Regjering har til at være ledende i afgjørende Forhold paa Rigsdagen, at naar den ikke har forsøgt derpaa, paa- staaas det endog bagefter, at den ikke havde nogen som helst Ret til at gjøre det. Det er imidlertid fremhævet fra Flertallets Side, at det er det første Moment af Betyd- ning, der fremkom under Forhandlingen, at der paa det Tidspunkt ikke blev gjort noget Forsøg paa at tilveiebringe en Forstaaelse i et Fællesudvalg. Men Mindretallet gaar videre og lader i sine Ord i Betænkningen sfinne igjennem, at det egentlig er Folke- thinget, der bærer Ansaret for, at et Fællesudvalg i August ikke blev sat igjennem. Da det er en saa aparte Opfattelse, vilde jeg gjerne nævne Ordene; jeg kan imidlertid i Diebliffet ikke finde Stedet, men Menin-

gen er, at Ansaret for, at der ikke blev taget Beslutning om et Fællesudvalg, maa paahvile det Thing, af hvis Afgjørelse det til Syvende og Sidst afhænger, om et Fællesudvalg kan komme tilstede, at altfaa det Thing, der tilsidst har Afgjørelsen af, om et Fællesudvalg skal nedsættes, er det, paa hvilket Ansaret skal hvile. Dette er atter en af disse nye Fortolkninger, som ere i Strid med den gjældende Praxis, med den Praxis, vi her have, og som det er for- nødent at vise frem for at slaa dens Exi- stents fast, at det Thing, der først har at afgive Indstilling om Nedsættelse af Fælles- udvalg, paahviler ogsaa Ansaret i saa Hen- seende, og at naar det Thing, som i denne Henseende først har Ordet, undlader at gjøre Indstilling, kan Ingen vente, at den skal komme fra det andet Things Side. Det ærede Mindretal udtaler dernæst, at der var ingen Grund til at søge en saadan For- staaelse tilveiebragt paa det Tidspunkt; thi Flertallet har nu selv sagt, at det Stand- punkt, Folkethinget indtog, var blevet uroffe- ligt ved de gjentagne Dpløsninger, og han søger deri en Dækning af Ansaret for Ledelsen af Forhandlingen her. Ordet „uroffelig“ har forarget det ærede Medlem saa stærkt; men dette Ord „uroffelig“ er naturligvis at forstaa under Belysning af Kjendsgjerningerne, og Kjendsgjerningerne have jo vist, at det Standpunkt ikke var anderledes uroffelig, end at det vilde kunne modificeres, saaledes som det stete i For- aaret 1882. At der i Hovedpunkterne ikke kunde have været ventet nogen Indrømmelse fra Folkethingets Side, er selvfølgelig, men de Indrømmelser, man fik i Foraaret 1882, kunde man ogsaa have faaet tidligere. Der forelaa for dette Things Vedkommende viterligt ikke Nogetsomhelst, der skulde have forandret dets Standpunkt eller paavirket det til at optræde anderledes i Efteraaret, end det gjorde i det efterfølgende Foraar. Det ærede Medlem fortsætter videre, at der overhovedet ikke var indtraadt noget Mo- ment, som man kunde vente skulde foran- ledige en anden Optræden fra hans Venners eller eventuelt altsaa ogsaa fra Landstthingets Flertals Side. Man springer da over det Moment, som det ærede Mindretal selv hentes at tillægge nogen Bægt, nemlig den Dpløs- ning, Regjeringen foretog anden Gang. At der sker Valg til Folkethinget, hvor hele den stærke Bevægelse er oppe, som vi Alle kjende fra den 26de Juli 1881, betegnes altsaa som slet ikke noget Moment, der er kommet imellem, og som man behøver at tage det fjerneste Hensyn til; i den Henseende er Standpunkterne ganste upaavirkede af Val-